

Stjepan Lice

Na izvoru ljubavi

Blagoslov Isusova djetinjstva

Stjepan Lice

Na izvoru ljubavi

Blagoslov Isusova djetinjstva

Sarajevo, 2010.

„Imajući na pameti jedno od najvećih otajstava naše svete vjere, pri kom je Otac nebeski odabrao bl. Djевичu Mariju za Majku Sina svoga, koga je ona začela po Duhu Svetom, a uslijed kojega je utjelovljeni Sin Božji Isus Krist na slavu svoga Oca i na spasenje naše ovisan postao o Mariji Majci svojoj: nastala je predraga kongregacija Maloga Isusa, da njezine službenice uvijek razmišljaju o tom velikom otajstvu, kada je čovjekom postao Sin Božji (25/3), kada se rodio (25/12), i kada se svemu svijetu objavio (6/1).“

J. Stadler, Nedovršeno rukopisno pismo o nastanku Kongregacije Družbe Služavki Maloga Isusa, (rukopis), original se nalazi u Arhivu sestara SMI u Sarajevu.

Predgovor

Kroz povijest Bog je na mnoge načine govorio čovjeku. Najnježnije mu je progovorio u svom sinu Isusu Kristu. Punina Božje nježnosti ponijela je i puninu boli, potaknula na puninu predanosti. Otada su nježnost, bol i predanost sjedinjene u zbilji blagoslova kojim Bog postojano blagoslivlja čovjeka i njegov život na zemlji.

U Isusu Kristu Bog je u ljudsku povijest ušao na najbezazleniji i najsmlioniji način: djetinjim i bratskim srcem. Dječjim koracima pošao je ljudskim putovima. Bratskim srcem prišao je svakom čovjeku.

U tom duhu slijediti Isusa moguće je samo djetinjim i bratskim srcem. A da bi čovjekovo srce bilo djetinje, da bi bilo bratsko, potrebna je hrabrost, hrabrost u svemu. Potrebno je odlučiti se do kraja. Živjeti Evanđelje, Evanđelju ništa ne uskratiti.

Dijete Isus otkriva nam da živjeti znači rađati se. Tajna rađanja duboko je upisana u svaki susret s ljudima i Bogom.

Uistinu, Boga upoznajemo tek kad doživimo da smo njegova djeca, i po tome braća i sestre međusobno. Zbog toga nije nam moguće poći Bogu ususret, ne podemo li ljudima ususret. Nije moguće udomititi Boga u svom srcu – u svom djetinjem srcu – ne udomimo li ljude u njemu.

Sarajevo – Božić, 2010. godine

Božić, blagdan Isusova rođenja, daje nam svake godine osjetiti neizmjernost osjećaja da nas Bog ljubi. Mi, sestre Služavke Maloga Isusa, koje u ovoj godini slavimo 120. obljetnicu svoga postojanja, praćene smo tom ljubavlju, te za ovaj Božić želimo na osobit način, poput prvih pastira, uči u betlehemsку štalicu, zagledat se u Njegove jaslice i srcem Ga pozdraviti: Živio Mali Isus! Pridružujemo se vjerom i pouzdanjem narodu pravednom koji čuva vjernost, čiji je značaj čvrst, koji čuva mir jer se u te uzda, Bože! (usp. Iz 26, 2-3). Neka sadržaj Božića ispuni našu povijest, učini je darom za naše bližnje i podari nam srce usplamnjelo i ljubavlju ispunjeno.

Sa svim sestrama Provincije Bezgrješnoga začeća BDM želim Tebi, brate i sestro, čestit Božić i blagoslovljenu novu 2011. godinu!

s. M. Marina Piljić
provincijalna glavarica

Utjelovljenje

iječ je tijelom postala i nastanila se među nama. Božja ljubav, Božja dobrota je tijelom postala i nastanila se u nama.

Začet je, utjelovljen novi svijet. Izvorna dobrota ušla je u svijet. Sjedinila se s njim. Otada sva je prolaznost natopljena vječnošću. Prelijeva se u vječnost.

Isusovim utjelovljenjem ukinute su sve podjele. Nema više ponora – pa ni procjepa – između čovjeka i Boga. Više nas ništa ne dijeli od Boga – osim ispravnosti, ako na nju pristanemo. O da se više ne dijelimo – ni od svoje duše ni od ikoga! O da u svemu živimo zahvalni!

Oče, neka nam bude po tvojoj riječi. Neka se svijet postojano obnavlja po tvojoj – i po našoj – ljubavi. *Do u dan vječni.*

I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. (Iv 1,14)

Pohod Blažene Djevice Marije Elizabeti

ahvalnost nas potiče da žurno krenemo ususret životu, svemu slućenom i neslućenom. Zahvalnost što smo pozvani da budemo dionici Božje povijesti s čovjekom, oruđe njegove ljubavi, poslužitelji njegovog blagoslova.

Isusovo srce kucalo je u Marijinom tijelu. I Marija je predana srca zanosno išla kroz svoje dane. Isusovo srce ne prestaje kucati u nama. Po tome je svako srce, svako biće pozvano biti poslužitelj i graditelj vječne ljubavi.

Pozvani smo blagoslivljati svijet u kojem živimo, ići mu ususret, preobražavati ga blagoslovom. Blagoslov Božji i blagoslov svoj nikome ne uskratiti.

Blaženi mi što smo pozvani da nam život bude služba ljubavi! Blaženi mi što nas ljubav Gospodinova ispunja! O da se i po nama ispunja!

Najblagoslovljenija si ti među ženama!
I blagoslovjen plod utrobe tvoje! (Lk 1,42)

Rodenje

arom premilosrdnog srca Boga našega dijete Isus rođeno je među nama. Za nas. Za svako biće.

Neizmjerna ljubav odabrala je krhkost za svoju kob, sjedinila se s njom. Isus je među nas došao malen. Malen je položen na naše ruke. I u naša srca.

Bog je odlučio u poniznosti i malenosti proći s čovjekom njegovim zemnim putovima. Da po njima doživimo puninu susreta.

Pozvao nas je da budemo ne samo učenici, nego i braća najmanjeg. Da *uzrastemo do punine uzrasta djeteta Božjega.*

O da te moja duša, o da te moje biće nikada ne preraste, dijete Isuse! O da te nikada ne prerastem!

Darom premilosrdnog srca Boga našega, pohodi nas mlado Sunce s visine. (usp. Lk 1,78)

Poklon pastira

lagovijest Isusova rođenja, velika radost za sav narod, naviještena je – prije svih – pastirima, prezrenima onoga vremena. Naviještena je da obasja one što sjede u tmini i sjeni smrtnoj, da upravi noge svakog bića na put mira.

Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim – zapjevali su anđeli pred pastirima. I njihova pjesma sve do danas nije utihnula. Ona ne prestaje tražiti prezrene svakog vremena, Božje najmanje. Božja malenost ne prestaje ići im ususret.

Bog svoje prijatelje traži među onima od kojih svi okreću srca. On, koji svakoga obasjava svojim licem, svakoga rasvjetljuje svojim srcem.

Obasjaj, rasvijetli moj svijet, Isuse, u meni i oko mene. I ne dopusti mi da tvoju svjetlost svojim životom ikada prigušim, u ikome trnem!

Hajdemo, dakle, do Betlehema!

Hajdemo, dakle, do Betlehema. (Lk 2,15)

Obrezanje

 sus je ušao u povijest svoga naroda prihvativši sve njegove običaje, napose plemeniti Zakon svojih predaka. Ušavši u povijest, on ju je ljubavlju uzdigao. Pripadnost njegovu narodu ni od koga ga nije odijelila. Ta znao je – svi naraštaji svih naroda i svih vjekova djeca su njegova Oca, Božja obitelj.

Dao nam je razumjeti da nas ne određuje niti obrezanje niti neobrezanje, nego živimo li kao novo stvorenje.

Određeni smo time što smo Isusovi. Sva naša određenja time stječu nova, životnija značenja. Isus nam svojim životom ukazuje na sve što nas međusobno povezuje, svojim nas životom snažno upućuje jedne k drugima.

O da svaki naš korak, sav ljudski hod kroz naraštaje bude dio njegove ljubavi!

Kad je Dijete trebalo obrezati, nadjenuše mu ime Isus. (Lk 2,21)

Poklon triju kraljeva

lavim te, Oče, što si otajstva kraljevstva sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima! – uskliknuo je Isus.

Njemu povijenom u pelene i položenom u jaslice poklonila su se tri mudraca, tri kralja. Njihova mudrost i moć nije ih lišila njihove malenosti. Jer pred djetetom – pred svakim djetetom, a napose pred djetetom Isusom – mogu se pokloniti samo ljudi uspravne duše i uzdignuta srca. Uzdignuta osobito kada je slomljeno – od boli ili ganuća.

Mudraci su posvjedočili da je u duhovnom djetinjstvu sadržana najdublja mudrost, sve ono što nas istinski čini ljudima, a po tome i Božjima. Oni nas ne prestaju poticati da najmanje – da dijete Isusa – darivamo ne od svoga suviška, nego da darujemo sav žitak svoj, sve što imamo i jesmo.

Dijete Isuse, primi moje djetinje srce i kroza sve moje dane vodi me putovima duhovnog djetinjstva!

Vidjesmo gdje izlazi njegova zvijezda, i dodosmo mu se pokloniti. (Mt 2,2)

Prikazivanje Isusovo u hramu

ad se navršilo vrijeme, Marija i Josip su Isusa prikazali u hramu. Postupili su kao što piše u Zakonu Gospodnjem: *Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu.*

U hramu se u tom času zatekao čovjek nadahnut Duhom Božjim koji je u djetetu Isusu prepoznao *svjetlost na prosvjetljenje naroda*, svjetlost koju će mnogi doživjeti kao *znak osporavan*.

Otada – kroza sve vjekove – oni čije su oči, čija su srca otvorena njegovoj svjetlosti, vide njegovo spasenje pripravljeno za sve narode, za svakog čovjeka. Oni koji se ustežu otvoriti mu srce, u njemu vide znak osporavan.

Otada – kroza sve vjekove – svako je dijete prvorodenac Božje ljubavi. I svi smo pozvani da jedni druge, da djecu svoju, da sebe same prikazujemo Bogu. Kroza sve dane.

O da oči moje vide spasenje tvoje u srcu onih koje ljubim! U srcu svakog bića!

Sad možeš, Gospodine, otpustiti slugu svojega da, prema riječi tvojoj, ide u miru, jer mi oči vidješe spasenje tvoje. (usp. Lk 2,29-30)

Bijeg u Egipat

svojima dode i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja. Isusove su riječi: Ako ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Dubine ljubavi ostat će vam nedostupne.

Uistinu, Bog je tako ljubio svijet da je poslao sina svoga da nitko ne propadne. Da se u svakome oslobođi djetinji duh. Da se u svakome ražari djetinje srce.

Na tom putu Isusu nije bilo teško biti izbjeglica, biti beskućnik. Nije mu bilo teško što nema kamo nasloniti glavu. Znao je da je to kod onih koji su odlučili da im srca budu oslonac drugima. Kod onih koji otvorena srca svakome idu ususret

K svojima dođe, ali njegovi ga ne primiše. (Iv 1,11)

Boravak u Egiptu

U

Betlehemu za njih nije bilo mjesta u svratištu. U svoj dom u Nazaretu nisu se mogli vratiti. Trebalo je izgraditi dom u izbjeglištvu.

Njihovu kob mnogi dijele s njima. Obitelj je u svako vrijeme u izgnanstvu. Obitelj koja je središte, kamen ugaoni ljudskog i Božjeg svijeta, Božje povijesti s čovjekom.

Nema veće hrabrosti od obiteljskog života, od zauzetosti za obitelj. Ali, jednako tako, ništa nije jednostavnije i ljudskije, ništa plemenitije od obiteljskog života. Od obiteljskog ozračja u svijetu.

Pouzdano je: onaj čije je srce dom, onaj kome su dom srca njegovih, sve može nadvladati. On je graditelj obiteljskog svijeta. Dionik obiteljskog blagoslova kroz vjekove.

Neka se ne uz nemiruju srca naša i ne plaše! U Boga vjerujmo!

Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjerujte u Boga i u me vjerujte! (Iv 14,1)

Povratak u Nazaret

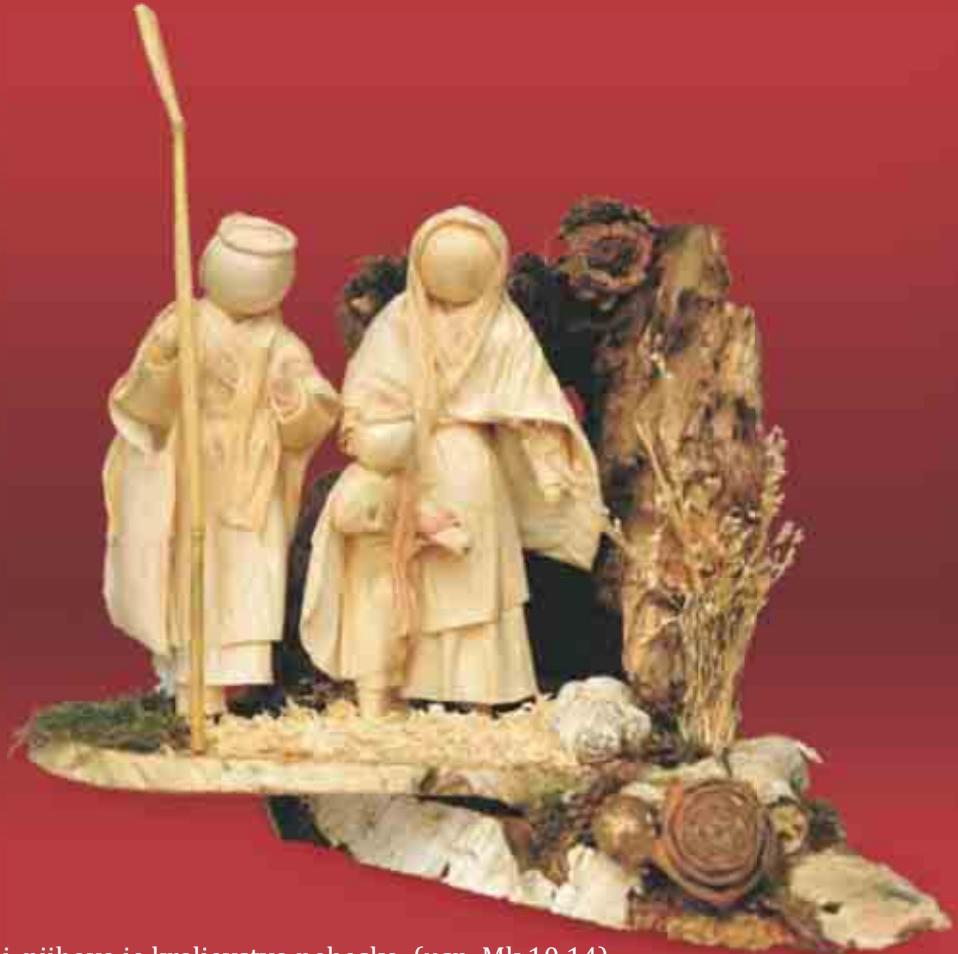
ovratak u Nazaret povratak je u srce svijeta. Ondje će Isus s Marijom i Josipom proživjeti gotovo trideset godina svog života, proživjeti ih u običnosti i zahtjevnosti svakodnevice.

Povratkom u Nazaret započinje prvo Isusovo čudo: blagoslov svakodnevice.

Pustite malene k meni, njihovo je kraljevstvo nebesko – rekao je Isus. Maleni najbolje znaju cijeniti vrijednost doma, izgraditi kraljevstvo nebesko u svakodnevici.

Čitav je ljudski život povratak u svoj dom. Samo će mudro srce, srce mudro od malenosti i jednostavnosti, znati iskusiti i da je, po Božjoj ljubavi, sav životni hod dom i zagrljaj.

Božja je ljubav dom prostraniji od svih prostora i vremena, od čitave ljudske povijesti, pa i od vječnosti.

Pustite malene k meni, njihovo je kraljevstvo nebesko. (usp. Mk 10,14)

Život Isusov u Nazaretu

 vandelist svoj zapis o Isusovu životu u Nazaretu sažima u malo riječi: *Dijete Isus je raslo, jačalo, napredovalo u mudrosti i milost je Božja bila na njemu.*

Dom koji su mu sazdali Marija i Josip udomio je Isusa u svemu i ni u čemu mu nije bio zapreka. Kroz život u nazaretskom domu Isus je dozrio za godine javnog djelovanja, za sve što je život tražio od njega, za sve što mu je Bog povjerio.

Svom zapisu o Isusovu životu u Nazaretu, evandelist pridodaje nekoliko jednostavnih i svetih riječi: *I bijaše im poslušan.* Neshvatljivo, a tako redovito: Bog bijaše poslušan čovjeku. Kroz sve vjekove, Bog je u svojoj ljubavi poslušan čovjeku.

O da nam srce uzdrhti pred neshvatljivom Božjom poslušnošću! O da se i naš život i naša ljubav s njom u svemu sjedine!

Siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. (Lk 2,51)

Isus u hramu među učiteljima i pismoznancima

Isus je u hramu sjedio među učiteljima i pismoznancima, slušao ih i pitao. Isus i danas sjedi u hramu naših života i duša, u hramu naših odnosa, sluša nas i pita.

I govori nam: "Zar ne znate da vam je biti u onome što je Oca našega – u volji njegovoj." A njegova je volja život. Ljubav do kraja.

Njegova je želja da budemo učenici najmanjih. Da budemo poslužitelji života i da po tome njegova ljubav bude u nama i da naša radost bude potpuna.

Isus nas poziva da pružimo *spoznaju spasenja narodu njegovu*, da ju postojano pružamo i živimo, i da u njoj rastemo kroz sve dane.

O da srcem razumijemo i čitavim bićem živimo riječi Isusove!

Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život. (Iv 6,63)

Kazalo

Logotip za 120. obljetnicu Družbe	4
Predgovor	7
Božićna čestitka.....	9
Utjelovljenje	10
Pohod Blažene Djevice Marije Elizabeti.....	12
Rođenje	14
Poklon pastira	16
Obrezanje	18
Poklon triju kraljeva	20
Prikazivanje Isusovo u hramu	22
Bijeg u Egipat	24
Boravak u Egiptu	26
Povratak u Nazaret	28
Život u Nazaretu	30
Isus u hramu među učiteljima i pismoznancima	32

Nakladnik
Provincija Bezgrješnog Začeća BDM
Družba sestara Služavki Malog Isusa
Bjelave 54, BiH – 71000 Sarajevo
e-mail: prov.up@bih.net.ba • www.ssmi.hr

Za nakladnika
s. Marina Piljić

 Biblioteka
Betlehemsko svjetlo, knjiga 4

Autorica skulpturalnih scena
s. Samuela Premužić

Fotografije
Zvonko Čorić

Tisk
multimediaPrint, Nova Bila

Naklada
1.500 primjeraka

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo
272-565.3-312.3(089.7)
LICE, Stjepan
Na izvoru ljubavi : blagoslov Isusova
djedinjstva / Stjepan Lice ; [autorica
skulpturalnih scena Samuela Premužić ; fotografije
Zvonko Čorić]. - Sarajevo : Provincija Bezgrješnog
začeća BDM Družba sestara Služavke Maloga Isusa,
2010. - 32 str. : ilustr. ; 14 cm. - (Biblioteka
Betlehemsko svjetlo ; knj. 4)
ISBN 978-9958-874-01-7
COBISS.BH-ID 18373638
